

Publicerad 2004-12-14 18:30 av SonYa

Varför pappa?

Jag står ensam på torget...

Och stirrar med en förvirrande blick.

Jag fryser med den tunna jackan,

Medan mörket smyger sig fram,

Allt blir bara större och större,

Större och läskigare....

Ingen ser mig,

Ingen hör mig,

Ingen bryr sig,

Ingen finns där,

Men jag ropar...

- Pappa! Pappa, var är du?

Röster skrattade hånsamt,

Folk pekade,

Folk viskade,

Jag tittade mig oroligt runt,

-Vad fan vill ni? lämna mig ifred!

Men ingen bryr sig

- Pappa var är du?

Men ingen pappa där,

Vad ont det gör,

Jag hatar denna känsla,

Mina systrar kramade mig,

Vi torkade varandras tårar,

Vi såg på varandra,

Vi kunde se vår pappa,

Pappas ansiktsdrag,

Men pappa hade gett upp,

Nu är vi ensamma i stora Sverige.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SonYa med Poeter.se id #1176 innehar upphovsrätten